

SZERGEJ MIHALKOV

Ku-ku-ri-ku

Két kakas — mind a kettő jótorkú
Hős tarajos — régóta harcban állott
Nem volt a hétnek egyetlen egy áldott
Napja; hogy ott ne lett vón háború.
S az udvarban folyt a találgatás . . .
Mondták, talán valami Bóbitás
Miatt van ez — előbb egyikkel élt,
Am hamarosan új férjet cserélt.
Mások szerint csak annyi az egész,
Egy gyöngyszemet találtak — így történt a vész:
Megosztolni nem tudtak; megorroltak.
A legvadabb elképzelések voltak,
Mig Vakkancs az eb nem kérdezte meg,
Az egyik kakastól, hogy esett mindez
(Amíg a hős a szemétdombon állott):
„Miért van az komám, hogy egymást gyilkoljátok?
Hogy hol te vered őt, hol téged ver amaz?”
„Mert meglopott engem” — válaszol a kakas.
„Mit lopott el ugyan; ilyen világ se látott . . .”
„Dalomból, mit reggel hallgathattál te meg
E tolvaj ellopta az egyetlen „ri”-met . . .”

* * *

Zenészek, költők közt nem egy olyan akad,
Aki olyan mint e két kakas.

Zánthó Róbert fordítása

MARIN FRANICSEVICS

jugoszláv költő

Beszélgetés Majakovszkijjal*

... Magas,
szinte az eget súrolja fejével,
Harcoló ember,
ember-óriás.
Hegyek felett,
óceánok felett,
csaták felett lépdel
Új csatákba;
míg a kort lépi át.
Útjába a kommün útlevelével kezdett,
Szemében az osztály ereje ragyogón.
Új öntudata emeli egyre feljebb
Bórszíneken
és emberfajokon.
Élő költő,
Majakovszkij,
nézz fel!

*Részletek egy hosszabb poémából

*LITYERATURNAJA GAZETA, 1955. VI. 14.

Ez nem önagyonülésezés!
Nem zárt ablakok mögött folyik
éjjel

Ures fecsegés.
Nem varázslók, nem boszorkányok
Lopakodnak az éji ködben itt ...
Élő költő,

nézd:

e szobában látod
A felkelés növekvő jeleit.
E szobában a hajnal érik —
A helyi tanács
tart gyűlést itt.

Figyeld a sürgést,
Szavuk figyeljed,
Kék cigarettafüst között
Sugárzó arcok fényesednek —
Fáradtság nem von itt ködöt.

Kis falunkra a hold korongja
Mint sima, tar kobak, úgy néz le ...
Bárkát ringat a folyó sodra ...
Sortűz — a felkelés dicsére!

Meleg és tiszta a májusi éjjél.
Mit mondasz? Ahá, értem, node ...
Hogy mifelénk

te sohase néztél?

Kérlek,
nézz minél többet ide!
Megbeszéljük a hajnalt ... Gyere csak!
Megbeszéljük a hajnalt
meg a napokat.

A mi felkelésünk
számodra nem lehet
szürke,

És kellenek a verssor-lövegek
Nekünk éppúgy,
mint mindenkinek,
Ki sisakot hord, vagy
munkásföveget.

Gurszky István fordítása